

STEEZICE 4

1968/69

K A Z A L O:

št. 4

leto: 1969

letnik: 15. [xvii]

Stezice so glasilo novomeških gimnazijcev in izhajajo enkrat mesečno. Tiska jih skupščina občine Novo mesto. Naklada je 300 izvodov, cena pa 1 dinar. Stezice uređuje uredniški odbor. Odgovorni urednik: Andrej Veber.

VSEBINA:

RAZMIČLJANJA:

Polemika naša vsakdanja.....3
Z, Slak: Dolžnosti in pravice.....4

OPAŽANJA:

Zakaj ravnateljstvo ne dovoljuje
prodajo Stezic med poukom?.....6

BOJIČE MNENJ:

Spolna vzgoja: da ali ne?.....6
M.S.: Cerkev naša vsakdanja /Odmevi/.....7

MLADI LITERAT

Help: Vietnam.....9
s.z.: Nekatere misli.....10
goli pesnik: Nag pred križem.....13
Zzmyx and Micey; Okolje.....14
Ta prekleti svet.....15
Gregor: Prešerne Stezice in očitar.....15

Dober dan, jaz sem... ..16

Debatni dvoboj.....18

Vi sprašujete,....odgovarja.....19

Šport naš gimnazijski.....20

Križanka.....22

RAZMIŠLJANJA

POLEMIKA NAŠA VSAKDANJA

Prepire imamo vsi radi, posebno če so odkriti, duhoviti, pogumni in predvsem odkrivajoči in neusmiljeni. Pri tem mislim na besedne prepire, na pismene polemike, in ne prepire s palicami v rokah. Čim duhovno višji so nasprotniki, tembolj je polemika ostra, odkrita in za občinstvo, ki igra vlogo publike, ki navija za tega ali onega borca in krvoločno čaka na trenutek, ko se bo eden od borečih se znašel na tleh, zanimivejša. Krvoločnost publike se kaže v njeni radovednosti.

Žal so polemiki zelo redki. Lahko celo rečemo, da vsa teža polemike pada samo na dva sloja: filozofe in predvsem književnike. Stara in žalostna navada je, da razen pisateljev malokdo želi javno in odkrito kazati svoje karte ter braniti svoja in napadati tuja mnenja. Res je, da je polemika književna zvrst, toda upam, da niso samo književniki pismeni ljudje. Veliko je problemov o katerih javno molčimo, skrivaj pa mnogo govorimo. Vsakdo pazi na nekakšen svoj ugled. Opazen je celo nekakšen kompleks manjvrednosti, ko mislimo, da nismo poklicani razpravljati o tem ali onem problemu, ker je to nekaj višjega, čemur mi nismo dorasli. Začnimo vendar že govoriti javno o vseh problemih, ki nas morijo. Prekinimo končno s tem sistemom ustvarjanja in rušenja karier, zakulisnega opravljanja in čuvanja nekakšnih javnih tajnosti, ki velikokrat privede do situacije, ko ne vemo, kdo je kdo, kdo koga brani ali ga napada, kdo koga ruši in kdo pada. Povejmo javno, kaj in kako delamo, o čem, kako in zakaj mislimo/če sploh mislimo/, kaj nam je všeč ter s čim in s kom se ne strinjamo in zakaj. Zakaj se bojimo svoje mnenje o tej ali oni stvari javno in odkrito povedati, če ga že imamo /če ga imamo/. Ne bojmo se spoprijeti z napadalcem, ne bojmo se povleči celo skrite adute iz rokava, ne bojmo se udariti /toda ne nizko, ker s tem kažemo samo revščino svojega duha in nesposobnost odkrite in poštene polemike/.

Veliko je stvari, o katerih bi morali govoriti, veliko je ljudi, ki bi morali govoriti, pa molčijo. Veliko je takih, ki mislijo, da so pametnejši, če molčijo; veliko je tudi takih, ki se delajo pametne in bi želeli, da o njih mislimo, da so ljudje, ki imajo pametnejše delo, kot so takšne ali drugačne polemike; je pa res, da je največ tis-

tih, ki niso pametni, ali pa še niso ugotovili, da so; so pa tudi pametni, ki v svoji pasivizirani bojazljivosti mislijo, da je najbolje, če molčijo.

Znano je, da je najboljša in najpravilnejša resnica tista, ki si je svoje mesto izborila v boju s številnimi drugimi resnicami. Toda tega, lahko mi verjamete, brez polemike ne bo.

/rv/

DOLŽNOSTI IN PRAVICE

Besedi iz naslova ste verjetno vajeni brati v obratnem vrstnem redu. Toda, ker bom pisal o dolžnostih in pravicah dijakov, se mi zdi ta vrstni red bolj pravilen in to iz dveh razlogov; prvič: dijaki imamo več dolžnosti kot pravic in drugič, kar se sliši že kot fraza, a je resnično, šele ob izpolnjenih dolžnostih lahko zahtevamo svoje, nažalost nikjer točno določene, pravice.

Kakšne so naše dolžnosti lahko sličimo vsak dan tako doma, kot v šoli, zato jih vsi več ali manj dobro poznamo. Dolžnosti same kot take niso problem. Problem je tisto, kar dolžnosti zahtevajo, namreč, da jih izpolnjujemo. S tem, ko smo se prostovoljno, ali tudi ne, vpisali na gimnazijo, smo te dolžnosti sprejeli. Od nas je sedaj tudi odvisno, kako jih bomo izpolnjevali.

Preverjeno res je, da so najvažnejši odnosi, ki obstajajo na šoli, odnosi med profesorji in dijaki, najbolj odvisni od izpolnjevanja in neizpolnjevanja dolžnosti. Pouk na gimnazijah je v glavnem sestavljen iz razlage, vaj in preverjanja znanja. Prav pri zadnjem se največkrat zatakne. Ne bi pisal o tem, ali je sedANJI način preverjanja znanja najbolj prikladen. Mi verjetno ne bomo dočakali kakih korenitih sprememb na tem področju, zato se moramo prilagoditi danemu stanju.

V mislih imam seveda namensko izostajanje od pouka ali "špricanje". S takim načinom se morda res marsikdo izogne nezadostni oceni, toda posledice so lahko zelo daljnosežne in slabe. Povsem razumljivo je, da se profesorjev odnos do takega dijaka spremeni in to nažalost v negativnem smislu. Nedvomno neprijetno za visoko izobraženega človeka je, če mora postati "lovec na glave", ki mora loviti ljudi, če hoče izpolniti svojo dolžnost. Če je v kakem razredu veliko takih dijakov, pride cel razred na slab

glas, ki se ga je, verjemite mi, imal izkušnje, zelo težko iznebiti.

Ravno tako je neprijetno, če se z najrazličnejšimi izgovori opravičuje uro za uro pol razreda. S takim odnosom si zapravljamo zaupanje in zgodi se, da se nam to maščuje ob najbolj neprikladnem času. Neprijetno vzdušje v razredu lahko ravno tako povzroči prišepetavanje in prepisovanje, kajti to je svoje vrste goljufanje in nepoštenost ni nikjer zaželenja.

Nedvomno tudi odnosi in izpolnjevanje dijaških dolžnosti izven šole prispevajo svoj delež, ki pa nima bistvenega pomena in ga v praksi tudi izgublja s tem, ko je teh dolžnosti, ali točneje, prepovedi, vedno manj.

Brez izpolnjevanja dolžnosti izgublja na resnosti in pomenu tudi zahtevanje pravic in kakršenkoli odklik od strogo dijaških zadev k zadevam, ki se tičejo prosvete splošno. Ne bi hotel pogrevati starih konfliktov, toda primer z drugo številko "Stezič" in dogodki, ki so sledili, so plod takih neurejenih odnosov med nekaterimi profesorji in piscem spornega članka, katerega dober namen je v luči prejšnjega pisanja in konfliktov dobil sliko napada na profesorski zbor. Zelo slabo je, če je v sebi tak skrit namen tudi nosil. Posledice so bile hude za pisca in neprijetne za šolo, saj je bila javnost o neposrednih dogodkih zelo glasno obveščena.

Za konec samo še to: rastemo v deželi in družbi, ki si prizadeva ustvariti kar najbolj demokratične odnose. Mislim, da je nepravilno, če ta prizadevanja skušamo izrabljati, ampak jih moramo kot mlada, sveža generacija, brez bremena preteklosti, podpreti in se vanje vključiti z vsemi močmi.

Zdravko SLAK

OPAŽANJA

ZAKAJ RAVNATELJSTVO ŠOLE NE DOVOLJUJE PRODAJO "STEZIC" MED POUKOM?

Še lansko leto je obstajala navada, da so "Steice" bile prodajane med poukom. Toda, čisto nepričakovano /vsaj za nekatere/, je bila ta večletna navada prekinjena z obrazložitvijo, da taka prodaja moti pouk, in da nekateri dijaki to zlorablajo. Poglejmo, koliko je v tem resnice.

Ne trdimo, da zlorabljanja v preteklosti ni bilo, toda to bi se dalo urediti, če bi "Steze" prodajala samo dva dijaka samo eno šolsko uro. Pri tem se v vsakem razredu zadržita največ tri minute, kar res ni veliko v primerjavi s samo enotedensko zamudo nekaterih profesorjev.

Kaj pa koristi, ki bi jih pri tem imele "Steze"? Prodaja bi se povečala za, približno, sto izvodov, ki se ob taki prodaji, ki je trenutno v praksi, izgubi zaradi teh ali onih, bolj ali manj objektivnih razlogov.

BOJIŠČE MNENJ

SPOLNA VZGOJA - DA ALI NE ?

Svet je poplavljen s pornografsko literaturo različnega izvora, ni filma, ki ne bi bil zabeljen s kakšno pikantnejšo sceno, človeško telo se razgalja in odkriva v vsej svoji lepoti in z vsemi svojimi napakami. Obstranskemu opazovalcu ni moč ostati pasiven in neprizadet. O sexu se v zadnjih nekaj letih govori več kakor v vsej človeški zgodovini skupaj. Otroci veliko prej začnejo zastavljati neprijetna vprašanja, pubertetniki prej dozoriijo, mladi ljudje si mnogo prej pridobijo izkušnje v spolnem življenju.

Toda, ali so na to tudi pripravljeni?

Ni malo mladih deklet, ki zaradi nepoučenosti zabredejo v neprijetne težave, ki velikokrat pripeljejo do nezaželene zanositve in večkrat tudi do splava. Ne manjka tudi mladih fantov, ki so zaradi nepoučenosti zašli v nepredvidene težave. Takšno stanje je nujno pripeljalo do tega, da so na nekaterih šolah, ne samo v tujini, uvrstili spolno vzgojo v redni učni program. Ponekod vsak teden, drugod vsakih štirinajst dni. Toda to niti ni tako pomembno, važno je to, da pouk je, da se vrši, da so mladi, več ali manj, z njim tudi zadovoljni.

Ali je prišel čas, da tudi na naši šoli začnemo s spolno vzgojo, ali pa vsaj z nekim rednim ciklusom predavanj na to temo, kot je bilo nedavno predavanje o kontracepciji za dijake in dijakinje tretjih in četrtih letnikov.

Na to vprašanje odgovorite vi v svojih prispevki v rubriko "Bojišče mnenj". Pričakujemo vaša pisma.

ODMEVI:

CERKEV NAŠA VSAKDANJA

V zadnji številki "Stezič" je izšel članek tov. R.V. o Cerkev v modernem svetu, ki me je tako pogrel, da sem sklenila, da nanj odgovorim.

Tovariš R.V. pravi, da živimo v modernem svetu, v katerem naj bi Cerkev izgubljala svojo moč in naj bi se omejila izključno na področje verskih vprašanj. Na področju kakšnih drugih vprašanj pa sploh še deluje, če ne ravno na področju verskih in katera so še tista druga vprašanja, s katerimi se ukvarjajo naši duhovniki, a ne sodijo v njihovo področje?

Tov. R.V. obdolžuje Cerkev v naši državi, da igra nepošteno igro, ko izrablja svobodo delovanja na verskem področju, ki jo ji naša ustava zagotavlja. Mar naj to razumemo tako, češ, svoboda delovanja na verskem področju vam je dana, toda ako to svobodo izrabljate, igrate nepošteno igro in potemtakem te svobode ne bi smeli izrabljati. Zanima me, kakšna je to nepoštena igra. Ker tov. R.V. naprej razpravlja o tem, da je program Cerkve, njenega delovanja, njenih listov itd. sestavljen tako, da je pristopen modernemu človeku, predvsem mlademu in tudi zanj privlačen, lahko sklepam, da je ravno to ta nepoštena igra, da Cerkev izdaja verske liste, ki so privlačni, ki vzgajajo, da na sodoben način piše o svetnikih in hoče pridobiti čim več ljudi, da bi bil "en pastir in ena čreda". Ne vem, kakšno ig-

ro bi igrala cerkev, če se ne bi ukvarjala s takimi, ampak recimo s političnimi vprašanji. S čim naj se Cerkev ukvarja, ako ne ravno s tem? Dolžnost duhovnika je, da na čim bolj privlačen način posreduje vero drugim. To je njegova prva naloga.

Kakšno bi po mnenju tov. R.V. moralo biti delovanje Cerkve v sodobnem svetu? To si lahko predstavljam. Zaprta naj bo v svoj lasten krog, v katerem naj bi bili samo duhovniki in nekoliko "omejeni" ljudje, ki zaradi svojih let ne morejo doumeti modernega razvoja na vseh področjih, tudi na duhovnem. Zato pa naj se Cerkev ne zanima za mladino, naj ne piše na sodoben način, naj bo zastarela; da si bo odbila še tiste "omejene" privrženke. Tako vsaj sledi iz njegovega pisanja.

Popolnoma jasno in upravičeno je, da je osnovna aktivnost Cerkve usmerjena na otroke, kjer lahko največ doseže. Vsekakor pa ni res, da bi se težilo po vzgoji apolitičnih osebnosti. Ali lahko tovariš R.V. navede kak primer kako izgleda tak verouk, kjer naj bi se vzgajale apolitične osebnosti. V osnovni šoli sem redno obiskovala verouk in eno leto tudi v Novem mestu in lahko trdim, da to ni res. Sicer pa tov. R.V. gotovo nikoli ni obiskoval verouka in objektivnih dejstev verjetno ne pozna; če pa ga je le kdaj obiskoval in so ga res vzgajali v apolitično smer, kako to, da ni postal osebnost, ki ji politika ni mar?

In nazadnje me še zanima, kaj tovarišu R.V. izraz biti nevtralen sploh pomeni. Zame je nevtralna tista šola, ki je osnovana na znanstveni podlagi.

Če nekaj: kaj so tovarišu R.V. verski časopisi v spotiko? Kdor je v svojih idejah trden, ga take "pravljice" ne morejo spraviti s tira. Pa tudi nihče nikoga ne silil, da bi jih bral.

Če praktičen nasvet: če na določene področju nisi doma ne kritiziraj!

M.S.

MLADI LITERAT

H E L P :

VIET - NAM

Mesec s. je skozi dim na moje oči,
a kmalu zakrije ga kipeči oblak
žarečega dima

in smrt me pozdravlja
z okloščene palme.

Veter zavija, vrtinči se dim,
a jaz se režim.

Jaz sem DEMON!

Zaslišijo nekje se kriki moža,
ki umira nekje v prokletem močvirju,
v mlaki krvi, od noža zaklan,
a jaz se režim.

Jaz sem DEMON!

Zasliši otroški se jok
v strašni noči močvirja,
raznaša mi glas o lakoti in žeji
čez celi pragozd,
a jaz se režim.

Jaz sem DEMON!

In kadar sem lačen, požiram ljudi,
in kadar sem žejen, se napijem krvi.

Prej strah me je bilo pred njimi,
Zdaj oni trepetajo pred mano,
saj to sem jaz

V I E T - N A M

NEKATERE MISLI

I.

Besna misel,
da temne meglice
zakrivajo razdevičenost Venere,
mi ne da spati.

Rekli so, da ne smem misliti na Venero,
a jaz sem vseeno mislil
in to je moja nesreča.

Jaz sem klovn. Moja maska se smeje.

Vi se smejete?

Smejte se! Saj vas razumem.

Jaz vse razumem in opravičam.

Pohodili ste me
in pohodili me boste vedno
znova.

Rad bi živel za vse ljudi,
ker zase ne morem.

Ko je predstave konec,

odidejo vsi.

Solze brišejo masko.

Le moj grob me tiho čaka.

Čel sem mimo nekoga,
ki je utapljal žalost.

Tudi sebi je včasih težko verjeti.

Klovni moramo lagati,

a srca so naša,

čeprav jih trgamo

in delimo.

Ko me obsede misel na Venero,
pozabim na masko in svoje klovnovstvo.
Tedad občutim vso silo pomladnega vetra,
ki obudi življenje
in me napolni z opijem upanja,
ki me odpelje skozi mračne kanjone
nasproti čudoviti mavrici,
ki je nekje tam daleč.

Nad kanjoni letajo krokarji,
med skalami tulijo hijene,
za vsakim ovinkom je zaseda
in kri teče

in opij izginja
in ko pridem na konec kanjona
me čakajo barve moje maske.

Zakaj Venera ne pove, da ni devica?

Zakaj tega ne povedo meglice?

Ali mislijo, da ne bi mogel spoštovati Venere
take, kot je?

Zakaj smem videti le njen
tisočletja star kip?

Ne zahtevam od Venere, da bi bila devica!

Ali je Venera sram?

Nemorala?

Tudi jaz sem nemoralen.

Poštenost je danes nemoralna.

Moralen sem, dokler sem klovn.
Klovni govorijo iz ust.
Srce je tam daleč,
zaprto pod masko.

Poznal sem človeka,

ki je slučajno postal Prvi klovn nekega cirkusa.
Toda pregrešna misel o Veneri
ga je zapeljala s prave

in edine zveličane poti,
ki so mu jo kazale meglice.
Postal je nemoralen.
Izgubil je primet,
a je ostal klovn,
ker pač mora nekako živeti.

Kdo mi bo pomagal,

da bom nekega večera lahko zaspal
brez misli o Veneri?

II.

Težka misel,

da nimam bodočnosti

je zatemnila sonce neprostovoljne svobode,

ki je sijalo name,

ko sem bil brodolomec sredi morja.

Bilo je toliko poti

in nobena ni vodila k cilju,

ker cilja ni bilo.

Zakaj potem potovati?

Nisem si odgovoril na to vprašanje.

Čel sem in še grem

v velikem upanju,

da sem izbral pravo pot.

Ko bom izvedel, če je bila prava,

bo že dolgo prepozno,

da bi jo lahko zamenjal.

Moja bodočnost je NELOTOVOST in to me teži

in to me poganja naprej.

III.

Čudna misel,

da sem obešenec, ki binglja v vetru,

mi ni pustila, da bi gledal TV,

kot to navadno delam ob večerih.

Moje truplo na vrvi je nihalo,

a jaz si nisem mogel pomagati,

čeprav mi je šlo na bruhanje.

Kdo me je obesil?

Kdo me guga?

Kdo me bo snel?

Ali me bo sploh kdo kdajkoli snel?

Čakam, da me za ugajo tako močno,

da bom lahko zagrabil deblo drevesa za obešanje

in tedaj si bom snel zanko,

poiskal rablja

in prisežem, da ne bo nihče nikoli več obešen.

Vihar začenja.

Slišite grmenje?

IV.

Lepa misel,

da po dolgih zimskih večerih

spet prihaja pomlad,

me je pognala, da sem tekel skozi gozdove

in čez travnike

in gledal, kako se rojeva novo življenje.

Narava se prebuja.

Tudi jaz sem del narave!

Najlepša mavrica

je sončna trata,
najlepši park je divji gozd
in povsod je hrepenenje
po življenju.
Srečen sem, ker živim
in HOČEM ŽIVETI.

goli pesnik

NAG PRED KRIŽEM

nag sem stal pred črnim križem
in ljudem so se šibile noge
in stare ženice so se križale
in čutil sem stotero pohotnih rok
za mano se stegujočih
in dnevi spo potovali zraven mene
in bog se me je odpovedal
in vzljubile so me nimfomanke
in rekli so da sem krivoverec
in proglasili so me za homoseksualca
in klicali so norišnico
in jezus je pozelenel
in časopisi so objavili moje doprsje
in rekli so da ne poznam ljubezni
in tresli so se stolčki
in grmelo je v višinah
in blede so bili njihovi obrazi
in pobarvali so me črno
in pokrili so me z belo rjuho
in odmolili so trikrat oče naš
in odmolili so trikrat oče naš
in odmolili so trikrat oče naš
in.....

nag sem stal pred črnim križem
in nisem jih razumel
jaz sem vendar ljubil

Zzymx and Mickey

OKOLJE

Ljubim e življenje in
in sploh te ljubim "okolje".
A kdo, prosim vas,
vas otroke, ki uživате prekleti stvar,
ve za moja čustva.
Morda moj ded,
ki v krsti počiva,
ki sam jo je napravil;
morda črvi,
ki z njim koketirajo
od jutra do večera,
od večera do jutra.
Ne maram takega sveta.
Nočem črvov, ki žrejo mojo krsto.
Sovražim te ljudi, ki čakajo,
da moje bi kosti in moj pepel
predelali v hrano astronautov.
Kljub vsemu blišču teme,
ki te obdaja
vem! da vem,
da ne posiljujem tebe "okolje"
ampak življenje.
Spoznal sem te,
zato te zdaj sovražim.
Ne maram takega sveta,
kjer same so laži
in tepci, ki mislijo, da so bogovi.
Hočem tebe, ki se imenuješ NIC
in tedaj te bom ljubil, o "okolje".

TA PREKLETI SVET

Pogledal sem v svet,
globoko sem se zazrl mu v oči
in videl sem kako buči
ta prekleti svet.

Ta prekleti svet
samo za denarjem se podi,
za ta papir se muči in poti
in v borbi tej je človek smet.

Ljubezni ni več med ljudmi,
le nase gleda vsak,
le zase ga skrbi,
da mirn ga peljal bo življenja vlak.

O, ljudje,
kaj vas res ni sram,
da ne čutite ljubezni,
vas res ni sram?

Prešerne
Stezice in očitar

/ Po velikem nam Prešernu/

Urednik list svoj na ogled postavi,
ker bolj resnico ljubi kakor hvalo,
rad skrit. vse vprek posluša, kaj zijalo
neumno, kaj umetni od njega pravi.

Pred njim mladost v belem se postavi,
ker žena ogleduje si kazalo,
vsebine meni, da ima premalo,
kar ona očita, urednik koj popravi.

Al`drugi da spet pride žena v belem,
namesto, da bi šla dalje po svoji poti,
ker vsebina je pogodi, risb se loti.

Zavrne jo urednik stanovitni
in tebe z njo, ki zlobni si očitar,
rekoč: Stezic ne sodi naj očitar!

gregor

DOBER DAN, JAZ SEM.....

.....O V E N A N T O N

kličejo me pa Tony. Rojen sem osmega oktobra 1950 v Novem mestu. Stanujem v Mačjem dolu v hiši številka 8, p. Velika Loka. Od avgusta leta 1968 sem član ZKJ. Predsednik kluba OZN sem od začetka tekočega šolskega leta.

-- Kako in zakaj si postal predsednik kluba?

V anketi, ki jo je mladinski komite izvedel na začetku šolskega leta, se je izkazalo, da bi klub, če bi obstajal, imel enajst rednih članov. Čeprav je s tako majhnim številom prijav bil začetek tvegan, smo se kljub temu odločili, da začnemo delati. Najprej smo bili štirje, nato devet in zdaj smo že dosegli število prijav na začetku leta, enajst. Skrb o delu krožka sem prevzel na pobudo predsednika ZMS in prof. Češarkove, mentorice kluba.

Zanimivo je, da je v klubu velika večina deklet, kar kaže, da ni res, da se dekleta ne bi zanimala za politiko, po drugi strani pa kaže, da so fantje na naši gimnaziji skrajno indiferentni do dogajanj v svetu.

-- Poslušaj, kakšna je pravzaprav vsebina dela kluba OZN?

Naš cilj je oblikovanje pravilnega odnosa do tekočih mednarodnih problemov. Prav zaradi tega naše delo sloni predvsem na obravnavi le-teh. Morali bi se tudi seznaniti z zgodovino in namenom organizacije ZN, toda za to, na žalost, med članstvom ni interesa.

Letošnje delo smo začeli z obravnavo agresije na ČSSR, nadaljevali s Titovim govorom v Tajcu, trenutno pa imamo na programu študentske nemire v zahodni Evropi. Na to temo smo tudi organizirali vrsto predavanj, ki so dostopna vsem.

-- S kakšnimi težavami se borite pri svojem delu?

Ah, težave, težave! Prav gotovo je največja težava premajhno število članov. Če bi nas bilo vsaj trideset, bi lahko govorili o res uspešnem delu. Takrat bi bil mogoč eden od dveh načinov dela, ki so najbolj v rabi v podobnih krožkih: študijski in ambadorski.

-- Ali bi lahko pojasnil obliko teh načinov dela?

Pri študijskem načinu dela bi morali organizirati skupine po pet ljudi, ki bi potem obdelovali probleme samo enega kontinenta ali pa nekega ožjega področja.

Pri ambadorskem načinu dela pa bi vsak posameznik zastopal eno državo, za katero bi se sam odločil ter tako postal njen "ambasador". Na skupnih sestankih kluba bi vsak posameznik zagovarjal interese "svoje" države. Delo je zelo podobno resničnemu delu OZN.

-- Kako bo pa s klubom prihodnje leto?

Ne vem, verjetno ne bom sprejel nadaljnjega vodstva kluba. Drugo leto bom precej obremenjen z delom kot predsednik občinskega komiteja ZMS Trebnje in pa kot član republiškega odbora SZDL za stike s tujino. Potem pa je tu še matura. Res ne verjamem, da mi bo ostalo kaj časa za delo v klubu. Toda, to ne sme pomeniti konec kluba. Trenutno je v klubu nekaj res talentiranih članov, ki se resnično zanimajo za delo. Kazalo bi jih poslati na kakšen seminar in prepričan sem, da je eksistenca in uspešno delo kluba v prihodnjem šolskem letu zagotovljena.

-- Kaj pa misliš o izvenšolskem udejstvovanju naših dijakov?

Precej klavrna zadeva je to. Resnično mi je nerodno, ko vidim, da tolika množica mladih ljudi pri svojih sedemnajstih ali osemnajstih letih še ni dojela, da je njihovo bistvo v delu in ne v zapravljanju dragocenega časa, ki ga človek itak ima premalo.

-- Tony, kam pa po gimnaziji?

Na VĀPSN, vezan sem s štipendijo.

-- Poslušaj, čisto tako potihoma, kaj meniš o naših dekletih?

Nemogoča so. Razen modnih revij, sem pa tja kina, "Antene" in kakšnega pogleda za privlačnim fantom, niso uporabne za kakšno resnejše organizacijsko delo. Čast izjemam.

-- Kaj pa tako, privatno?

Ne privlačijo me. Ni take, ki bi povzročila hitrejšo utripanje mojega srca.

-- Hm, nisem ravno prepričan, toda naj ti bo. Poslušaj, če bi bil ti jaz, kakšno vprašanje bi zastavil Ovnu Anto-

nu iz tretjega b razreda?

Kdaj misli skleniti zakonsko zvezo.

-- In kakšen bi bil odgovor?

..Ko si zagotovim materialni položaj in eksistenco.

. - In kakšne so tvoje trenutne želje?

Da mi zastaviš še eno vprašanje.

-- No, naj ti bo. Zakaj se neredno briješ?

Ha, ha! Uboge moje kocine, vedno so kakšni problemi z njimi. Če sem iskren, zaradi tovarišice Lenobe.

DLBATNI DVOBOJ

Verjetno ste že vsi obveščeni, da sta Slak Zdravko in Rajko Vukadinovič izzvala na debatni dvoboj katerikoli debatni par z gimnazije, ki bi želel napadati trditev, da razvoj znanosti in tehnike vpliva na degeneracijo človekovih čustev in umetnišk ustvarjalr sposobnosti in ki bi želel braniti trditev, da je študentsko gibanje na zahodu gibanje upornikov brez razlogov. Seveda obstaja tudi možnost, da izzvani par zastavi svojo trditev ter jo potem brani ali napada. Toda, pogledjmo najprej, kako potekajo taki debatni dvoboji.

Za debatne dvoboje veljajo enotna mednarodna pravila, ki določajo, da dva para tekmujeta med sabo dvaintrideset minut. Najprej govori eden tekmovalec iz para, ki brani določeno temo. Na razpolago ima pet minut. Nato je triminutna pauza po kateri govori tekmovalec iz nasprotnega para in tako do konca. Torej, vsak tekmovalec ima na razpolago pet minut, vmes so triminutne pauze. Tekmovalna para ocenjuje tri članska ocenjevalna komisija, ki določi zmagovalca. Celotno tekmovanje vodi predsednik komisije, ki pri ocenjevanju ne sodeluje.

Torej gimnazijci, pravila poznate, izzvani ste tudi. Edino kar vam še preostane je, da pokažete svoj pogum, se prijavite in izkoristite štirinajst dni, ki jih imate za priprave. Veliko uspeha!

VI SPRAŠUJTE,.....ODGOVARJA

I. Sprašuje neki dijak tretjega letnika:

- Zakaj nismo šli v Ljubljano v dramo takrat, ko so to storile ostale novomeške srednje šole in kdaj bomo mi obiskali toliko obljubljeni dramsko predstavo?

Odgovarja Veljko Troha, ravnatelj naše šole:

- Za naše neobiskovanje Drame v mesecu marcu sta predvsem dva razloga: Prvi je ta, da smo v tem mesecu imeli dve ekskurziji in sicer koncert v Ljubljani za pedagoške razrede in izlet v Planico za celo šolo. Tako je mesec marec bil nekako že "zaseden".

Drugi, pomembnejši, razlog je pa financiranje takih ekskurzij. Namreč, republiška izobraževalna skupnost je sredstva namenjene za regresiranje tovrstnih ekskurzij dobila že v marcu, toda načrt za njihovo uporabo ni še do danes izdelan. Šola sama pa ni zmožna financirati, tako da smo vezani samo na regrese, ki nam jih dajejo prevozniška podjetja.

Ogled dramske predstave smo zato preložili na ponedeljek, 7. aprila, vendar tudi tokrat nam usoda ni bila naklonjena. Drama je preložila predstavo na en dan med 14 in 20. aprilom. Upajmo, da naknadnih sprememb več ne bo, in da si bomo predstavo "Hamleta" ogledali še pred praznikom dela. To bo tudi naša zadnja letošnja tovrstna ekskurzija.

II. Sprašuje M.S., dijakinja drugega letnika:

- Koliko samostojnih razstav svojih likovnih del je imel Branko Suhy in kje ter kdaj bo imel naslednjo?

Odgovarja Branko Suhy, dijak 3.a razreda:

- Prvič sem samostojno razstavljal leta 1967 v prostorih doma JLA. Razstavljal sem izključno akvarele. Kasneje sem imel samo še eno razstavo in sicer eno leto pozneje, leta 1968, v spodnjih prostorih Dolenjske galerije. Tokrat sem razstavljal akvarele in predvsem olja.

Kdaj bom imel naslednjo samostojno razstavo še ne vem. Vse je prepuščeno upravam razstavnih prostorov, sreči in slučaju.

ŠPORT NAČ GIMNAZIJSKI

PRVENSTVO GIMNAZIJE V KOŠARKI

ŠČD na gimnaziji je letos že tretjič zapored organiziralo zimsko šolsko prvenstvo v košarki.

Pogovarjal sem se z Matjažem Verbičem, bivšim predsednikom ŠČD, in mu zastavil nekaj vprašanj o tem tekmovanju:

- Matjaž, katere ekipe so sodelovale na prvenstvu?

Sodelovale so ekipe posameznih razredov. Ker pa vsak razred ni mogel sestaviti ekipe, so te sestavili tudi iz igralcev več razredov istega letnika. Sodelovalo je sedem moških in pet ženskih ekip.

- Je bilo na tekmah kaj gledalcev?

Da, na vsako tekmo je prišlo po nekaj gledalcev. Se razume, iz razreda, ki je igral. Večji obisk pa tudi ni bil mogoč zaradi premajhne telovadnice.

- Kakšna pa je bila kvaliteta iger?

Približno na isti ravni kot lansko leto, kar se tiče fantov. Dekleta pa so precej napredovale

- Kateri razred je po tvoje bil najboljši pri fantih in kateri pri dekletih, ne glede na rezultate?

Pri fantih vsekakor 2.ab. Veliko se pozna, da imajo v ekipi nekaj igralcev, ki igrajo tudi za ekipo Novega mesta. Pri dekletih pa je najboljša ekipa 3.b razreda.

- Kaj meniš o nastopu tvojega razreda, to je 4.b?

Igrali smo povprečno, da ne rečem solidno. Uspeh je realen, ker smo uvrstitvi na drugo mesto pričakovali. Kaj več tudi nismo mogli doseči, saj se nihče med nami aktivno ne ukvarja s košarko. Obenem pa se je veliko poznala odsotnost Dimitriča, ki je bil center naše ekipe.

- Iz katerih igralcev bi sestavil prvo petorko gimnazije?

Takole: Ž. Kovačevič, Pezelj, Čepetavec, Uhan, S. Kovačevič.

- Kakšna pa je bila organizacija tekmovanja?

Zelo dobra, glede majhne in prezasedene telovadnice. Pa tudi sodniki so sodili izredni "fair".

Rustja Drago

NAJBOLJŠI ŠPORTNIK GIMNAZIJE V ČOLOKEM LETU 1968/1969

Odločili smo se, da bomo letos s pomočjo Stezic izbrali najboljšega športnika gimnazije. Dovolj je, če na listek napišete tri, po vašem mnenju, najboljše športnike med nami. listek izrežete iz Stezic ter ga vržete v poštni nabiralnik Stezic.

		stezice
najboljši športnik gimnazije		
GLASUJEM ZA:		
1.		
2.		
3.		
najboljši športnik gimnazije		
stezice		

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
I2				I3	I4			I5	I6		I7
I8				I9				20			
21			22				23				24
25		26				27					28
	29				30						
31	32		33		34		35			36	37
	38	39		40		41		42	43		
44			45		46		47			48	
49			50		51		52			53	
54		55		56		57			58		
	59				60		61				

Sestavil: Rožanc Franc

VODORAVNO: I. ime slovenske sopranistke Tebelič 6. pevska skupina osmih ljudi 10. arabski žrebec 12. v grški mitologiji božanstvo s konjskim repom 13. droben tisk 15. franc. skladatelj (Maurice) 18. trd les (Brazilijsa) 19. tovarna v Opro 20. vedno na zadnji strani knjige 21. čas, ko ni vojne 22. premetenec 23. vrv, ki jo uporabljajo kavaljerji 24. dolga pesnitev 25. glavni števec 26. nasilje 27. ranocelik 28. primorski vzklík 29. priimek moža v TV seriji 30. trinogi 31. ime italijanske pesnice Negri 33. vse v redu 34. kralj živali 35. okr. za pošto telograf 36. medmet 38. derivat amoniaka 40. TV igralka (Dolgo, vroče poletje) 42. štirinajsta in dvanajsta črka 44. prestol 45. kazalni zaimék 46. žensko ime 47. italijanski politik 49. japonski drobiž 50. možje postave 52. geometrijski pojem 53. veznik 54. SN 55. veznik 56. tuje moško ime 57. boginja neba pri semitskih narodih 59. nova vrsta, odstavek 60. del obraza 61. vzklík pri bikoborbi...

NAVPIČNO: I. judovski verski učitelj 2. anestetik 3. beograjski tednik 4. Ioom² 5. grški bog petje 6. slovenski predstavnik moderne 7. očet 8. slovenski tednik 9. iznajditelj menic in čekov 10. ime filmske igralke Gardner 11. Odisejev sin 12. tisto, kar pesemo 14. arabski knez 16. otočje v atlantskem oceanu 17. uta, vrtna hišica 19. igra s kartami 20. vrsta zofe 22. podvodni zvon 23. hišni bog starih Rimljanov 26. kazalni zaimék 27. vas pri Veroni, kjer je Napoleon premagal Avstrijo 29. feničanski bog bogastva 30. priprava za govorjenje na daljavo 32. žensko ime 34. solmizacijski zlog 37. prostor v cirkusu 39. deseta in petnajsta črka 40. žensko ime 41. nikelnica 42. kovina 43. veznik 44. rastlina iz katere dobijo sladkor 45. kazalni zaimék 47. igra na srečo 48. sukenec 50. znan filmski igralec 51. samoglasnika 52. kratka za konjsko silo 55. veznik 57. najboljši športnik 58. solmizacijski zlog